

8 mia. kr., så nogle steder bliver der altså givet mindre. Det må finansministeren vel indrømme.

Og så må finansministeren vel også acceptere, at uanset hvor meget 2010-planen diskuteres, er det bedre at investere sig til et overskud end at spare sig til et overskud. Det er den konklusion, kloge folk efterhånden er kommet frem til, at vi skal investere. Men spørgsmålet er: Gør man det med denne finanslov? Når vi ser på det offentlige forbrug, kan det i hvert fald tyde på, at man sparer i stedet for at investere.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg ved ikke, hvor hr. Jens Peter Verner sen var henne, da jeg var inde på det tema, men vi sparer ikke. Vi gennemfører det, vi har planlagt, og vi forsøger at styre det. Der er ikke tale om at spare på det offentlige forbrug, der er tale om, at vi bruger de flere penge på totalområdet, som det egentlig er planlagt at bruge, og det er jo noget ganske andet.

Men det er rigtigt set af hr. Jens Peter Verner sen, at strategien lige præcis er at sikre, at væksten i samfundet bevirker, at den del, der bruges til offentlig forsørgelse og offentlige serviceudgifter, bliver en mindre andel af den samlede kage, selv om det, der bruges i det offentlige, totalt set vokser hvert eneste år. Den samlede produktion skal bare vokse endnu mere, for det er i virkeligheden det, der skal sikre grundlaget for, at der kan gennemføres stabile skattelettelser, og det er jo ingen hemmelighed, at det på sigt er regeringens mål, at når der engang er skaffet råderum, skal der også gennemføres skattelettelser.

Kl. 16.35

Sandheden er jo, at vi beskatter alt for højt her i Danmark, hvad enten vi taler om afgiftssiden eller beskatning af personlig indkomst. Vi har nået et niveau, hvor alle kilder stort set er udtømt, og hvor presset på afgifter og på beskatning af personlig indkomst er for stort. Derfor har vi et ønske om over tid at reducere de samlede skatter – ikke ved at reducere den offentlige service, for den skal stadig vokse, men ved at sikre, at den samlede produktion vokser endnu mere. Det vil betyde, at danskerne bliver endnu friere og får en velstand, der i større grad er uafhængig af, hvad politikerne måtte beslutte, altså over tid en frihedsgrad, der er større end den, danskerne har i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Finansministeren sagde, at han ikke vidste, hvor jeg var henne, men jeg kan oplyse, at jeg er på side 132 i Økonomisk Redegørelse. Her kan man se, at det offentlige forbrug falder, og uanset hvor lang tid finansministeren bruger på at forklare, at der bruges mere, bliver der altså brugt en mindre del af den samlede kage på det offentlige område. Men det gør selvfølgelig ondt at måtte indrømme det, når man hele tiden har forklaret, at der bruges mere både her og der.

Hvis vi specielt ser på forskningsområdet, sagde finansministeren ganske rigtigt, at det er steget fra 0,75 pct. til 0,76 pct. Men målet er jo 1 pct. af bruttonationalproduktet i henhold til Barcelonaaftalen. Det er altså det mål, vi skal sigte imod, og så kan det altså ikke nytte, at finansministeren siger, at der bruges flere penge, når sagen er, at i forhold til det, der er aftalt, bruger vi ikke det, vi skal bruge. Vi når formentlig ikke 1 pct. i løbet af ganske kort tid – eller gør vi?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal ikke afvise, at hr. Jens Peter Verner sen er nået til side 132. Men jeg ved ikke, hvor mange sider der er sprunget over inden da, og jeg vil bare anbefale, at man læser videre end side 132.

Det, sagen drejer sig om, er, at det godt kan være, at man kan måle alting i forhold til BNP, men at det ikke er vores målsætning, at den offentlige sektor i de næste 50 år skal udgøre den samme andel af BNP som i dag. Vores ønske er, at vi til stadighed hvert eneste år kan forbedre den offentlige service og for så vidt også bruge flere penge, men at den samlede produktion skal stige endnu mere og dermed give grundlag for, at danskerne over tid kan opleve, at skatterne falder og ikke stiger. Det er målet.

Når det gælder forskning, er det rigtigt, at andelen stiger. Vi har afsat det højeste realbeløb nogen sinde, og vi har sat os det mål i regeringen, at i 2010 vil vi bruge 1 pct. af BNP, selv om man kan sige, at det er mærkeligt at måle noget i forhold til BNP, for hvad nu hvis BNP falder? Men vi har altså sat os det mål, at vi vil bruge mindst 1 pct. af BNP, og det er noget helt andet end det, der blev defineret i Barcelona. Vi vil finde de penge, og de bliver fundet, hvad enten hr. Jens Peter Verner sen kan lide det eller ikke kan lide det. De penge vil blive fundet, og det kommer man også til at se.